

Ο π. Χαράλαμπος Παπαδόπουλος (Λίβυος) στη Σχολή Γονέων Βόλου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Με ιδιαίτερη επιτυχία πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 15 Φεβρουαρίου 2026, στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, η 5η Συνάντηση της Σχολής Γονέων Βόλου, που διοργανώνει η Ιερά Μητρόπολη Δημητριάδος στο πλαίσιο της ποιμαντικής της μέριμνας για την οικογένεια.

Η Σχολή απευθύνεται σε νέους και υποψήφιους γονείς, αλλά και σε κάθε ενδιαφερόμενο που επιθυμεί να προβληματιστεί πάνω στα σύγχρονα ζητήματα των ανθρώπινων σχέσεων και της οικογενειακής ζωής.

Τον εκλεκτό προσκεκλημένο ομιλητή, Θεολόγο και συγγραφέα π. Χαράλαμπα Παπαδόπουλο (Λίβυο), παρουσίασε στην αρχή της εκδήλωσης ο Πρωτοσύγκελος της Ιεράς Μητροπόλεως π. Μάξιμος Παπαϊωάννου, ο οποίος έχει και την ευθύνη της λειτουργίας της Σχολής Γονέων. Στην εισαγωγική του αναφορά παρουσίασε συνοπτικά τη διακονία και την πνευματική προσφορά του ομιλητή, σημειώνοντας

ότι έχει αναπτύξει έντονη συγγραφική και ποιμαντική δραστηριότητα και ότι οι ομιλίες και τα βιβλία του έχουν μεταφραστεί σε πολλές γλώσσες.

Στη συνέχεια ο π. Χαράλαμπος ανέπτυξε το θέμα: **«Πώς να δημιουργήσουμε και να κρατήσουμε μια ζωντανή σχέση»**, προσεγγίζοντας το ζήτημα όχι ως τεχνική επιτυχίας, αλλά ως βαθύ υπαρξιακό και πνευματικό βίωμα.

Όπως χαρακτηριστικά τόνισε, *«η ζωή δεν είναι μια ιατρική συνταγή... είναι μυστήριο που καλούμαστε να ζήσουμε και όχι να αναλύσουμε»*. Στην ομιλία του υπογράμμισε ότι η σχέση δεν αποτελεί μια ρομαντική κατάσταση διαρκούς ευφορίας, αλλά μια πορεία θυσίας και εσωτερικής ωρίμανσης: *«Πρέπει να ξέρουμε ότι η σχέση είναι πάντα ένα άθλημα χωρίς εγγυήσεις και ότι η αγάπη δεν είναι απλά ένας ρομαντισμός, μια παρόρμηση, ένας ενθουσιασμός, αλλά ένας Σταυρός, μια θυσία· είναι το να μένω όταν φεύγει ο ενθουσιασμός, το να παραμένω όταν φεύγουν τα ρομαντικά σύννεφα και να μένω μέσα στην αγάπη και την προσπάθεια ανακάλυψης του άλλου. Το σημαντικό είναι πώς θα κρατήσουμε τον Σταυρό όταν θα φύγουν οι ψευδαισθήσεις»*. Εξήγησε ακόμη ότι η πιο δύσκολη φάση μιας σχέσης είναι η μετάβαση από τη φαντασίωση στην πραγματικότητα, σημειώνοντας: *«Το θέμα είναι να αναδείξουμε το πραγματικό που είναι ο Σταυρός και οδηγεί στην Ανάσταση»*.

Ο ομιλητής ανέλυσε τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν σήμερα οι ανθρώπινες σχέσεις μέσα σε ένα απαιτητικό κοινωνικό περιβάλλον, τονίζοντας ότι η κοινή πορεία ζωής είναι πορεία σταυρού και ανάστασης μαζί: «Σε αυτό το μεγάλο ταξίδι της ύπαρξης, όπου υπάρχει μεγάλη ορφάνια, έχουμε ανάγκη τη στήριξη του άλλου — του άλλου που είναι ο Θεός αλλά και του άλλου που είναι ο σύντροφος της ζωής. Είναι πολύ σημαντικό να έχουμε έναν άνθρωπο με τον οποίο μοιραζόμαστε το ταξίδι της ύπαρξης και αυτό σημαίνει Σταυρούς και Αναστάσεις, θλίψεις και χαρές μαζί».

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στο θεμέλιο της εμπιστοσύνης, επισημαίνοντας: «Δεν μπορεί να υπάρξει οποιαδήποτε σχέση — με τον Θεό, με τον εαυτό μας ή με τον άλλον — χωρίς εμπιστοσύνη. Η πίστη είναι βασικό θεμέλιο της σχέσης». Αναφερόμενος στο φαινόμενο των συχνών χωρισμών, παρατήρησε ότι μία από τις βασικές αιτίες είναι η απουσία υπομονής: «Αυτό που λείπει πλέον είναι η αρετή της υπομονής. Η αγάπη θέλει χρόνο, ωρίμανση. Η κοινωνία μας θέλει να αποφεύγει τον πόνο και τον Σταυρό», ενώ υπενθύμισε ότι το αληθινό κριτήριο μιας σχέσης δεν είναι η ένταση του συναισθήματος, αλλά το τι κάνει κανείς όταν αυτή η ένταση

υποχωρήσει. Σε άλλο σημείο της ομιλίας του μίλησε για τη σχέση γονέων και παιδιών, τονίζοντας την αξία της ουσιαστικής παρουσίας: «Ένα παιδί δεν έχει ανάγκη τόσο από ποσότητα παρουσίας, αλλά από ποιότητα. Στο τέλος το παιδί θα μετρήσει όχι τελειότητες, αλλά παρουσίες».

Την εκδήλωση έκλεισε ο Σεβασμιώτατος , ο οποίος συνεχάρη τον ομιλητή για τη βαθιά και ώριμη προσέγγιση του θέματος, σημειώνοντας ότι η ομιλία «σας στεφάνωσε σήμερα» και ότι αποτελεί χάρη το γεγονός πως οι συμμετέχοντες βρέθηκαν εκεί με διάθεση συνέχειας και αγώνα στη ζωή τους. Αναφερόμενος στην περίοδο που ανοίγεται μπροστά στην Εκκλησία, τόνισε ότι η επικείμενη Σαρακοστή αποτελεί ευκαιρία εσωτερικής επανεκκίνησης για την οικογένεια, υπογραμμίζοντας: «Μπορεί κανείς να βάλει στόχους μικρούς και μεγάλους στη σχέση του μέσα στην οικογένεια... και πιστέψτε με, είναι η καλύτερη νηστεία».

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στο νόημα της νηστείας, επισημαίνοντας ότι δεν πρέπει να γίνεται αιτία έντασης ή στενοχώριας μέσα στο σπίτι, αλλά αφορμή άσκησης στην αληθινή αγάπη, η οποία —όπως είπε— είναι το ωραιότερο δώρο προετοιμασίας για την Ανάσταση. Ο Σεβασμιώτατος στάθηκε επίσης στο σοβαρό

ζήτημα της κακοποίησης, τονίζοντας την κοινωνική ευθύνη όλων: «Εάν διαπιστώσουμε κάπου αλλού την κακοποίηση, πρέπει να μιλήσουμε. Είναι καθήκον μας... μην αφήσετε δίπλα σας κακοποίηση και πείτε “δεν με αφορά”. Όχι — να μπλέξουμε, διότι δυστυχώς φτάνουμε σε τραγικά αποτελέσματα όπου χάνονται και ζωές».

Παράλληλα επεσήμανε ότι η Εκκλησία και οι φορείς συνεργάζονται για ενημέρωση και πρόληψη, ιδίως όταν πρόκειται για παιδιά, κάτι που χαρακτήρισε ακόμη πιο κρίσιμο και επείγον. Κλείνοντας, ευχαρίστησε θερμά όλους για την παρουσία και τη συμμετοχή τους, εκφράζοντας τη χαρά του γιατί —όπως είπε— οι συμμετέχοντες έλαβαν εφόδια που μπορούν όχι μόνο να κρατήσουν για τον εαυτό τους, αλλά και να μεταδώσουν σε άλλους. Ευχήθηκε σε όλους υγεία, δύναμη και ευλογημένη πορεία, καταλήγοντας με πατρική ευχή να αξιωθούν όλοι «να γιορτάσουμε μια αληθινή Ανάσταση».

Κατά τη διάρκεια της συνάντησης λειτούργησε Τμήμα Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών, ενώ υπήρχε και διερμηνεία στην Ελληνική Νοηματική Γλώσσα, ώστε να διευκολυνθεί η συμμετοχή όλων. Μετά το πέρας της εκδήλωσης παρατέθηκε γεύμα στο εστιατόριο «ΙΩΛΚΟΣ» του Συνεδριακού Κέντρου, δίνοντας την ευκαιρία για επικοινωνία και ανταλλαγή σκέψεων.

Η επόμενη και τελευταία συνάντηση της φετινής περιόδου θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 15 Μαρτίου, με ομιλητή τον Ποιμενάρχη μας, Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ιγνάτιο, ο οποίος θα αναπτύξει το θέμα: «Από την οικογένεια του

σπιτιού στην οικογένεια της Εκκλησίας».

